

Kondor Katalin: Hazám, Európa?

2022 december 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Különös karácsonya lesz most Európának.

Ily közeli háború már régóta homályosította el a földrész karácsonyát, mint most, s ezúttal a mesterségesen keltett energiahiány is „rátesz egy lapáttal” arra, nehogy fényesen ragyogjanak otthonaink, s városaink utcái, terei. Takarékoskodnunk kell, ez a parancs. S mi, akár akarjuk, akár nem, kénytelenek vagyunk alkalmazkodni. A „nem a mi háborúnkhoz”. Meg azokhoz is, akiknek a karácsony semmit sem jelent, akik – ünnep ide-oda – naponta ostromolják határainkat, zsebükben fegyverrel, s nekünk migránsoknak, menekülteknek kell neveznünk ?ket, holott cseppet sem azok, hanem térfoglalási szándékkal érkez? harcosok. Akiknek – a világ jelenlegi urai szerint – helyük van Európában. S nekünk, európai „?slakóknak” mindezt tudomásul kell vennünk. Mint ahogy tapasztalnunk kell azt is, hogy ennyi hazugságot, mint amennyit elferdült, válságban lév?, az abnormálist dics?ít? világunkban naponta ránk zúdítanak, talán még sosem kellett elviselnünk. Hazám, keresztény Európa cím? hátborzongatóan igaz versében, annak els? versszakában Szabó L?rinc – valamikor az 1920-as években – ezt írja: „Útálom és arcába vágom:/ – Száz év, de tán kétezer óta / ?rült, mocskos, aljas világ ez, / ez a farizeus Európa!” S szavainak igazságával naponta kell szembesülnünk. Mert ma már szinte semmi sem maradt meg a keresztény Európából. Semmi, ami szellemi, eszmei. Csodálatos épületei, palotái, templomai, m?vészi alkotásai mind, mind veszélyben vannak, gyújtogatások, rongálások áldozataivá válnak, városaiban a legkisebb „örömünnep” is gyújtogatásba, rongálásba torkollik, s Európa mai urainak ez „természetes”. Holott a haza bölcs?t is jelent. Ahol jó egyetértésben, biztonságban megpihenni, ahol rend van, béke és szeretet, ahol tisztelik az értékeket, és ahol a jog nem azt jelenti, hogy mindent lehet. Legalább is egyeseknek. Randalírozni, robbantgatni, gyilkolászni, vallást gyalázni.

Egy ilyen káoszba süllyedt lét helyszínét vajon lehet-e hazának nevezni? Nem lehet. Az legfeljebb csak ország. Nos, mára már csak országokból áll Európa. A cél meg az, hogy ne is legyenek országok, csak valami massza, tömeghely legyen bel?lük. És mára bizony azzá is váltak a vén Európa országai, a büszke n? elt?nt valahol. Nincs mire büszkének lennie. Nem tudom, Európa gazdag és dölyfös országaiban vajon van-e olyan szabály, amely azt rögzítené, mi az, amit megkövetel a haza? Nos, láthatólag nincs ilyen szabály. S mert nincs, a haza, a nagybet?s HAZA fogalma is értékét veszti. S ez már meg is történt. Mármint ez az értékvesztés. Mégis, minek nevezzük, hogy egy nyavalyás futballmeccs „hatására” fel lehet gyújtani belvárosokat, pusztán szórakozásból tömegbe lehet vezetni teherautókat, szabad csoportosan n?ket er?szakolni, kultúrintézményekben robbantgatni, és így tovább. Valamint ezeket a sajnálatos történéseket elbagatellizálni is lehet. A szemünk el?tt s a fülünk hallatára. Akik ezt t?rik – kimondom, sokaknak nem fog tetszeni – azok nem keresztények, azoknak nincs fogalmuk, mit jelent a haza, s azok embernek is gyarlók. Továbbá nem érdemlik meg azt a földet, ahol élnek.

A világ káoszba ájult, vak, aki ezt nem látja. S mily érdekes a sors, a minket folytonosan kioktató, leckéztet?, életünket naponta bírálgató Európai Unió, pontosabban annak fura és fens?bbségének biztos tudatában okoskodó urai most bajban vannak. Szent karácsony ünnepe el?tt nem nagyon, csak kicsit, de eljött az igazság pillanata. Az Európai Parlament több képvisel?je ellen ugyanis korrupció gyanújával vizsgálat indult. Loptak, csaltak ugyanis, közben meg másokat – legszívesebben bennünket, magyarokat – vádoltak, rágalmaztak, s f?képp folyton kioktattak. Cseppet sem érdekelte ?ket, hogy még egy olyan nép, mint a magyar, nincs az Unióban. Amelyiken ily kegyetlen módon átgázolt volna a történelem. Török-pusztítás, Habsburg-megaláztatás, Trianon és két világháború, majd a kommunizmus dúlása. S amely nép egykor a kereszténységet is megmentette Európa számára. S amely szembe szállt a szovjettel is. S amelyet a szomszédjai szétszaggathattak, hathatós nyugati segítséggel.

Nos, nekünk a fentiek miatt sem hazánk Európa. Nekünk Magyarország a hazánk és szeretnénk, ha Európa a mi földrészünk maradna. A mienk is! Háborúk nélkül, békében, hitünkben, jószomszédi együttlétben, korrupt európai vezet?k nélkül, s f?képp közösen védve a csodálatos, és mára már veszélyben lév? kultúránkat, az európai kultúrát.

Szabó L?rincet, valamint a hatalmas és csodálatos magyar költészetet a „m?velt” Európában nem túl sokan ismerik. Pedig jó volna, ha legalább a fentebb idézett vers utolsó sorait megpróbálnák megérteni: „hazám, boldogtalan Európa, / ha túléled a harcok végét, / elbírod-e még te az Istent, / a Szeretetet és a Békét?”

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló